

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

Lege

pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de Procedură Penală.

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Articolul I

Legea nr. 135/2010 privind Codul de Procedură Penală publicată în Monitorul Oficial cu nr. 486 din data de 15 iulie 2010 cu completările și modificările ulterioare, se completează și se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Înainte de pronunțarea unei hotărâri de condamnare definitive, declarațiile publice și deciziile oficiale provenind de la autoritățile publice nu se pot referi la persoanele suspectate sau acuzate ca și cum acestea ar fi fost condamnate. „

2. La articolul 10, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Exercițarea dreptului de a nu da nici o declarație pe parcursul procesului penal nu poate fi utilizată împotriva suspectului sau inculpatului într-o etapă ulterioară a procedurii și nu poate fi utilizată la coroborarea faptelor.”

3. La articolul 83, se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Exercițarea dreptului de a nu da nici o declarație pe parcursul procesului penal nu poate fi utilizată împotriva inculpatului într-o etapă ulterioară a procedurii și nu poate fi utilizată la coroborarea faptelor.”

4. La articolul 99, alineatul (2), se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Suspectul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să își dovedească nevinovăția respectiv are dreptul de a nu se autoincrimina și de a nu coopera în cadrul oricărei proceduri penale.”

5. La articolul 99, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Exercițarea dreptului de a nu se autoincrimina sau a dreptului de a nu coopera nu poate fi utilizată împotriva suspectului sau inculpatului într-o etapă ulterioară a procedurii penale și nu poate fi utilizată la coroborarea faptelor.”

6. *La articolul 364, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alin. (6¹) și (6²), cu următorul cuprins:*

„(6¹) Persoana poate fi condamnată în lipsă numai dacă a fost citată legal pentru fiecare fază a judecății sau a intrat prin alte mijloace oficiale în posesia unor informații cu privire la locul și data procesului, a fost informată despre posibilitatea pronunțării unei hotărâri în lipsă, precum și dacă a fost reprezentată de un avocat ales sau desemnat din oficiu și a beneficiat de apărare corespunzătoare în cadrul procesului.

(6²) Procedura de punere în executare a unei hotărâri definitive pronunțate în lipsa inculpatului poate fi declanșată numai dacă i s-a comunicat hotărârea și numai după ce a fost informat în mod expres cu privire la dreptul la o nouă procedură de judecată sau la o cale de atac, la care are dreptul să se prezinte și care permite o nouă stabilire a fondului cauzei, inclusiv examinarea unor probe noi care pot conduce la schimbarea hotărârii inițiale, respectiv dacă persoana în cauză declară în mod expres că nu contestă decizia sau nu solicită o nouă procedură de judecată ori nu introduce o cale de extraordinară de atac în termen de 30 de zile de la primirea informației legate de hotărâre.”

7. *La articolul 446, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:*

„(2¹) Persoana prevăzută la alin. (1), (2) are dreptul la un nou proces la care să fie prezentă și care i-ar permite o nouă stabilire a fondului cauzei, inclusiv examinarea unor probe noi, fapt care ar putea duce la schimbarea hotărârii inițiale.”

8. *La articolul 538 după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:*

„(2¹) Efectul măsurilor reparatorii trebuie să plaseze persoana suspectată sau acuzată în aceeași poziție în care s-ar afla dacă nu s-ar fi produs încălcarea drepturilor sale.”

9. *La articolul 542 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:*

„(1) În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 541, precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o instanță internațională pentru vreuna dintre cauzele prevăzute la art.4, art.538 și art. 539, acțiunea în regres pentru recuperarea sumei achitate trebuie îndreptată împotriva persoanei care a provocat situația generatoare de daune.”

10. *La articolul 542 după aliniatul (1) se introduce un nou alin. (1¹), cu următorul cuprins:*

„(1¹) Fapta persoanei care cu rea-credință sau gravă neglijență a comis una din acțiunile care au condus la situația generatoare de daune constituie abuz în serviciu și se pedepsește conform art. 297. alin. (1).”

Articolul II.

Prezenta lege pune în aplicare Directiva nr. 2016/343, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, L 65, din 11 martie 2016.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**